

AUVOURS, Frans militair kamp dat in de Eerste Wereldoorlog door het Belgisch leger werd gebruikt en dat berucht werd door een daar gevestigde strafcompagnie waarin talrijke Vlamingen terechtkwamen die al dan niet met de Frontbeweging te maken hadden.

Het kamp ligt op het grondgebied van de gemeente Champagne (département Sarthe), op 10 kilometer van Le Mans. Toen het Belgisch leger bij het begin van de oorlog een toevlucht zocht voor de naar Frankrijk gekomen rekruten, kreeg het onder meer de beschikking over twee Franse kampen, Auvours en het in de Loire gelegen Le Ruchard, die veel te

wensen overlieten. Auvours was toen zeer afgelegen. Uit een verslag van het Kamerlid Corneille Fieullien, die op 24 en 25 september 1916 in Auvours was, bleek dat er 30 van 300 door griep aangetaste soldaten waren overleden en dat de zwakke rekruten onvoldoende voedsel en te zware oefeningen kregen. Op 8 maart 1918 werd er gevochten tussen Walen en Vlamingen; Waalse zieke dienststers hadden de Nederlandstaligen voor Duitsers uitgescholden, waarop een Vlaamse protestactie volgde met plakbrieven tegen de achteruitstelling van het Vlaamse volk. De naar het bezette gebied overgelopen frontsoldaten Karel de Schaepdrijver en Jules

Charpentier publiceerden onder meer een uittreksel uit het dagboek van Carlos van Sante over de slechte behandeling in de strafcompagnie en in de gevangenis die altijd overvol was. In Frankrijk trachtte het Vlaamse Kamerlid Alfons van de Perre verbetering te bereiken, net als voor de situatie in de strafcompagnie van Cézembre en in de gevangenis van Fresnes, twee namen die, tezamen met die van Auvours, na de oorlog zinnebeelden werden van Vlaamse ellende in het leger en die in de IJzertoren te Diksmuide in herinnering worden gehouden. (Houthakkers)

LITERATUUR: K. de Schaepdrijver en J. Charpentier, *Vlaanderens Weezang aan den IJzer*, 1918; – M. Cordemans, *Dr. A. Van de Perre's oorlogsjaren*, 1963; – L. Devliegheer en L. Schepens, *Front 14/18*, 1968.

GASTON DURNEZ*